

Ziek zijn ... beter worden

De column 'Hersenspinseel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Jaren geleden waren er plannen om de Zeeuwse Ziekenhuizen tot één groot hospitaal samen te voegen. Een oud-staatssecretaris had daartoe een plan ontworpen en heel wat Zeeuwse hotemetoten en ook een berg 'normale' Zeeuwen zagen de plannen wel zitten. Voor een speciale behandeling niet naar Rotterdam, Gent, Brugge of Antwerpen meer moeten, maar lekker in de eigen omgeving door leuke zusters vertroeteld worden in Goes, Terneuzen of Vlissingen. Helaas, helaas, de plannen gingen niet door.

De noordelijke Zeeuwse samenwerking met Rotterdam en de zuidelijk Zeeuwse hang naar Gent, Antwerpen en Brugge zouden volgens weer andere 'geleerden' daarvoor de redenen zijn. Ik vond dat maar vreemd en opperde in het landelijke KBO-blad Nestor de mogelijkheid dat er sprake zou zijn van 'eilandblindheid'. Ik vond het vreemd, dat, als we niet in Michieltjes hospitaal in het noorden beter konden worden, dat ook niet mochten in het Zorgsame gebouw in het zuiden. Ik mocht niet in Terneuzen beteren en mijn verre neef of nicht uit d'Ee, Heille, Aardenburg of Draaibrug niet in Goes of Vlissingen.

Eilandblindheid en klein denken was mijn 'diagnose'. Een vreemde kronkel in de breinen van heel wat Zeeuwse hotemetoten en volkse hersenen was de oorzaak dat de beide ziekenhuizen in de daaropvolgende jaren zowel organisatorisch als financieel moeilijke tijden meemaakten. Ze maakten als het ware 'Goede Tijden, Slechte Tijden' op z'n Zeeuws door. Het was lange tijd 'kantje boord' of beide landsdelen hadden zonder hospitaal, lazaret of ziekenboeg gezeten. Ik schreef toen ook: 'Hogere dames en heren beslisten 'zo maar' of na 'lang en voedzaam' vergaderen dat wij Zeeuwen niet in elkaars landsdeel beter mochten worden of onze wonden mochten laten helen.

Wij werden aan vreemde overheersing overgeleverd, terwijl we in het Zeeuwse volkslied uit volle borst zongen: 'Wij dulden hier geen vreemde hand, die over ons regeren zou' en nog enkele van die nationalistische regels meer.

De tijd, het geld en de rede hebben ons echter ingehaald. Weer andere 'hoge dames en heren' bezetten het oude pluche, kregen het licht en zagen dat het niet goed ging met de Zeeuwse gezondheidszorg. Dat het met het "Luctor et Emergo" voor ons lichamelijke welzijn niet zo heel erg 'crescendo' en dat 'de krachten moesten worden gebundeld', er 'met man en macht' samengewerkt moet worden, waardoor er met 'eendracht meer macht gemaakt kan worden'.

Dat we moeten ophouden met 'pleisters plakken' en stevige 'verbanden' moeten aanleggen, zodat we niet van Vlaamse of Randstedelijke goden afhankelijk worden om binnen redelijke termijn weer als 'jonge spring in het veld(ers)', 'lammetjes' of 'krasse knarren' door de groene Zeeuwse dreven kunnen dartelen, fietsen, skeeten of hinkelen. Van harte beterschap.

Tekst: Augustinus. Opmaak: Johannes